

Via Crucis, 165. 1. Indulgencia Plenaria, 166. 1. Se encarga, 166. 2.
Vidas de Santos. Sus libros han convertido à muchos, 320. 2. fig.
Vida medi. Imperfecta, 393. 1.
Vida moral. Brevissima 465. 1. fig.
Sueño 12. 2.
Vida espiritual. Què cosas ayudan para ella? 489. 2. 488. 2.
Virtudes. No ay que admirar que sean, &c. 57. 2. fig.
Virt. No debe dexarse, porque algunos la fingen, 21. 2. Què cosa es? 351. 2. Su division. *Ibid.* No pierde, porque algunas almas salgan engañadas, 408. 2.
Virt. de Cardinalis Lo poco que te has exercitado en ellas, 252. 1. fig.
Virtudes en comun, y en particular se explican, 352. 2. fig. Su practica es lo seguro, 422. 2. En ella estan cortas algunas a mas, 391. 2. fig.
Virtudes solidas, poco practicadas, 393. 1. fig.
Visible. Nos ha de guiar à lo invisible, 319. 1.
Visiones. Sus generos, y en quales se puede introducir el demonio, 419. 1. 505. 1.
Visiones, y Revelaciones verdaderas. Sus efectos, 481. 1. fig.

LAUS DEO.

Vistas para el Matrimonio espiritual, 448. 1.
Vnion con Dios. Como llegaràs à ella? 236. 2. Vide *Via Vnitiva*, 500. 2. fig.
Volar à Dios. Se enseña, 398. 2. fig. 457. 1.
Voluntad propia en los ayunos, &c 4. 1. Nuestra ruina, 242. 2.
Voluntad Divina. Quanto te has apartado de ella? 236. 2.
Votos inconsiderados en tiempo de fervores, 16. 1. Vid. *Obras*. Votos utiles, *lib. 5. cap. 6. num. 68. & 69.*
Votos de obediencia à los Directores. Se piensen mucho, 282. 1. 300. 2. fig.
Vrbanidad. Vide *Politica*.
Vsuras en espirituales. Mas escandalosas, 86. 2.
Vulneraciõ Divina. Se explica 507. 1.

Z

Zelo indiscreto del bien del proximo, 40. 1. fig. 501. 1.
Zelo santo. Quan tibio en ti, 234. 2. Sus propiedades, 279. 1.
Zelo falso. Vide *Vengancas*.

LIBROS, Y PROPOSICIONES, QUE SE HAN CONDENADO EN ROMA,
dia 8. de Setiembre de este año 1713. conforme al Decreto
Apostolico siguiente.

Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Vniversis Christi fidelibus salutem & Apostolicam Benedictionem. Vnigenitus Dei Filius, &c. : Nos verè divinis monitis instructi, vbi primam, non sine intima cordis nostri amantudine, accepimus, librum quendam Gallico Idiomate olim impressum, & in plures Tomos distributum, sub titulo: *Le nouveau Testament en Francois, avec des reflexions morales sur chaque verset, &c.* A Paris 1699 Aliter verò: *Abbrège de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse ou Pensees Chretiennes sur le Texte des ces Liures Sacrez, &c.* A Paris 1693. & 1694. Tametsi alias à nobis damnatum, ac revera catholicis veritatibus pravaram doctrinarum mendacia multifariam permiscet, adhuc tamen tanquam ab omni errore immunem, à pluribus haberi Christi fidelium manibus passim obtrudi, ac nonnullorum nova semper tentantium consilio, & opera studiose nimis quaquaversum diffeminari, etiam Latine redditum, vt perniciosè institutiones contagium, si fieri possit, pertranseat de gente in gentem, & de Regno, ad populum alterum: versutis huiusmodi seductionibus, atque fallacijs, creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci summopere doluimus; adeoque Pastoralis non minus curæ nostræ stimulis, quàm frequentibus Orthodoxæ Fidei Zelatorum querelis, maxime verò complurium Venerabilium Fratrum, præsertim Galliarum Episcoporum, litteris, ac precibus excitati, gliscenti morbo, qui etiam aliquando posset in deteriora quæque pro-ruere, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

Et quidem ad ipsam ingruentis mali causam, providæ nostræ considerationis intuitum convertentes, perspicuè novimus summam huiusmodi libri perniciem, ideò potissimum progredi, & invalescere, quod eandem intus lateat, & velut im-proba sanies, non nisi lecto ulcere foras erumpat; cum liber ipse primo aspectu legentes specie quadam pietatis illiciat; molliti enim sunt sermones ejus super oleum: sed ipsi sunt jacula, & quidem intento arcu ita ad nocendum parata, vt sagittæ in obscuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut salubrius præstari à Nobis posse arbitrati sumus, quàm si fallacem libri doctrinam, generatim, & in modum à Nobis hætenus indicatam, pluribus singillatim ex eo excerptis Propositionibus, distinctius, & apertius explicarem, atque vniversis Christi fidelibus noxia zizaniorum semina è medio tritici, quo tegebatur, educta, & ob oculos exponeremus. Ita nimirum denudatis, & quasi in propatulo positis, non vno quidem, aut altero, sed plurimis, gravissimisque tum pridem damnatis, tum etiam novè adinventis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore vt omnes tandem apertæ jam, manifestæque veritati cedere compellantur.

Id ipsum maxime è re catholica futurum, & sedandis præsertim in florentissimo Galliarum Regno exortis ingeniorum varie opinantium, jamque in acerbiore scissu

ras protendentium disidijs apprime proficuum: conscientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodum necessarium, non modo præfati Episcopi, sed & ipse in primis charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus, cuius eximium in tuenda Catholice Fidei puritate extirpandisque erroribus zelum satis laudare non possumus, sapius Nobis est contestatus; repetitis propterea verè pijs, & Christianissimo Rege dignis Officijs, atque ardentibus votis à Nobis efflagitans, vt instanti animarum necessitatis, prolata quantocius Apostolici censura iudicij consuleremus.

Hinc adspirante Domino eiusque cælesti ope consili, salutare opus sedulo, diligenterque, vt rei magnitudo postulabat, aggressi sumus; ac plurimas ex prædicto libro iuxta supra recensitas respectivè editiones fideliter extractas, & tum Galico, tum Latino Idiomate expressas Propositiones à compluribus in Sacra Theologia Magistris, primo quidem coram duobus ex Venerabilibus Fratribus nostris Sactæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus accuratè discuti: deinde verò coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium consilio, quàm maxima diligentia, ac maturitate, singularum insuper Propositionum cum ipsomet libri Textu exactissimè facta collatione, pluries iteratis Congregationibus expendi, & examinari mandavimus. Huiusmodi autem Propositiones sunt, quæ sequuntur videlicet.

1 **Q**uid aliud remanet anime, quæ Deum atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia; hoc est generalis impotètia ad laborem; ad orationem, & ad omne opus bonum?

2 Jesu-Christi gratia, principium efficaciæ boni cuiuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum; absque illa non solum nihil fit, sed nec fieri potest.

3 In vanum Domine præcipis, si tu se non das quod præcipis.

4 Ita Domine; omnia possibilia sunt ei, & omnia possibilia facis, eadem operans in illo.

5 Quando Deus non emolit cor per interiorem visionem gratiæ suæ; exhortationes, & gratiæ exteriores non inseruiunt, nisi ad illud magis obdurandum.

6 Discrimen inter Iudaicum, & Christianum est, quod in illo Deus viget fugam peccati, & implementum

legis à peccatore, relinquendo illum in sua impotètia: in isto verò, Deus peccatori dat, quod iubet, illum sua gratia purificando.

7 Quæ utilitas pro homine in veteri foedere, in quo Deus illum reliquit eius propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admittit ad foedus, in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?

8 Nos non pertinemus ad novum foedus, nisi in quantum participes sumus ipsius novæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.

9 Gratia Christi est gratia supremæ, sine qua Confiteri Christum nunquam possumus, & cum qua nunquam illum abnegamus.

10 Gratia est operatio manus Omnipotentis Dei, quam nihil impedire potest, aut retardare.

11 Gratia non est aliud, quam voluntas Omnipotentis Dei, iubentis, &

12 Quando Deus vult salvare animam, quocumque tempore, quocumque loco effectus indubitabilis sequitur voluntatem Dei.

13 Quando Deus vult animam salvam facere, & eam tangit interioris gratiæ suæ manu, nulla voluntas humana ei resistit.

14 Quantumcumque remotus à salute sit peccator obstinatus, quando Iesus se ei videndum exhibet lumine salutari suæ gratiæ, oportet vt se dedat, accurrat sese humiliet, & adoret salvatorem suum.

15 Quando Deus mandatum suum, & suam æternam locutionem committitur vñctione sui spiritus, & interiori vi gratiæ suæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.

16 Nullæ sunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil resistit Omnipotenti.

17 Gratia est vox illa Patris, quæ homines interiori docet, ac eos venire facit ad Iesum Christum; quicumque ad eum non venit, postquam audivit vocem exteriori filij, nullatenus est doctus à Patre.

18 Semen verbi, quod manus Dei irrigat, semper affert fructum suum.

19 Dei gratia nihil aliud est, quam eius Omnipotens voluntas: hæc est idea quam Deus ipse nobis tradit in omnibus suis scripturis.

20 Vera gratiæ idea est, quod Deus vult sibi à nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tanquam Dominus, & omnia sibi summissa sunt.

21 Gratia Iesu-Christi est gratia fortis, potens, suprema, invincibilis, ut potè quæ est operatio voluntatis Omnipotentis, sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & resuscitantis Filium suum.

22 Concordia Omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipsius voluntatis consensu, demonstratur illicò nobis in Incarnatione, veluti in fonte, atque archetypo omnium aliarum operationum misericordiæ, & gratiæ: quæ omnes ita gratuita, atque ita dependentes à Deo sunt, sicut ipsa originalis operatio.

23 Deus ipse nobis ideam tradidit Omnipotentis operationis suæ gratiæ; eam significans per illam, quæ creaturas è nihilo producit, & mortuis reddit vitam.

24 Iuxta ideam, quam Centurio habet in Omnipotentia Dei, & Iesu Christi, in sanandis corporibus solo motu suæ voluntatis, est imago ideæ, quæ haberi debet de Omnipotentia suæ gratiæ in sanandis animabus à cupiditate.

25 Deus illuminat animam, & eam sanat eque ac corpus, sola sua voluntate; iubet, & ipsi obtemperatur.

26 Nullæ dantur gratiæ, nisi per fidem.

27 Fides est prima gratia, & fons omnium aliarum.

28 Prima gratia, quam Deus concedit peccatori est peccatorum remissio.

29 Extra Ecclesiam nulla conceditur gratia.

30 Omnes, quos Deus vult salvare per Christum, salvantur infallibiliter.

31 Desideria Christi semper habent suum effectum, pacem intimo corde infert, quando eis illam optat, tradidit.

32 Iesus Christus se in suo sanguine ad liberandum pro semel electos, de manu Angeli exterminatoris.

33 Proh quam oportet bonis terrenis, & sibi et ipsi renunciare, ad hoc vt quis fiduciam habeat sibi, vt ita dicitur.

am; appropriandi Christum Jesum; ut amor, mortem, & mysteria, ut facit Sanctus Paulus, dicens, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.

34 Gratia Adami non producat, nisi merita humana.

35 Gratia Adami est sequela creationis, & erat debita naturae sanae, & integrae.

36 Differentia essentialis inter gratiam Adami, & status innocentiae, ac gratiam Christianam est, quod primam unusquisque in propria persona recepit: ista vero non recipitur, nisi in persona Iesu Christi resuscitati, cui nos uniti sumus.

37 Gratia Adami, sanctificando illum in semetipso, erat illi proportionata: Gratia Christiana nos sanctificando in Iesu Christo, est omnipotens, & digna Filio Dei.

38 Peccator non est liber, nisi ad malum, sine gratia liberatoris.

39 Voluntas, quam gratia non prevenit nihil habet luminis, nisi ad aberrandum; ardoris, nisi ad se precipitandum; virium, nisi ad se vulnerandum; est capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.

40 Sine gratia nihil amare possumus, nisi ad nostram condemnationem.

41 Omnis cognitio Dei, etiam non, etiam in Philosophis Ethnicis gratia, & venire, nisi à Deo, & sine gratia, vanum producit, nisi presumptionem, vanum, & oppositionem ad ipsum Deum, & effectuum adorationis, gratitudinis, & amoris.

42 Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad sacrificium fidei; sine hoc nihil, nisi impietas, nihil indignitas.

43 Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad sacrificium fidei; sine hoc nihil, nisi impietas, nihil indignitas.

43 Primus effectus gratiae baptismalis est facere, ut moriamur peccato; adeo ut spiritus, cor, sensus non habeat plus vitae pro peccato, quam homo mortuus habeat pro rebus Mundi.

44 Non sunt, nisi duo amores, unde volitiones, & actiones omnes nostrae nascuntur; Amor Dei, qui omnia agit propter Deum quemque Deus remuneratur, & amor, quo nos ipsos, ac mundum diligimus, qui quod ad Deum referendum est, non refert, & propter hoc ipsum fit malus.

45 Amore Dei in corde peccatorum non amplius regnante, necesse est, ut in eo carnalis regnet cupiditas, omnesque actiones ejus corrumpat.

46 Cupiditas, aut charitas, usum sensuum bonum, vel malum faciunt.

47 Obedientia legis profuse e debet ex fonte, & hic fons est charitas. Quando Dei amor est illius principium interius, & Dei gloria eius finis, tunc purum est, quod apparet exterius; alioquin non est, nisi hypocrisis, aut falsa justitia.

48 Quid aliud esse possumus nisi tenebrae, nisi aberratio, & nisi peccatum sine fidei lumine, sine Christo, & sine Charitate?

49 Ut nullum peccatum est sine amore nostri, ita nullum est opus bonum sine amore Dei.

50 Frustra clamamus ad Deum, Pater nisi spiritus charitatis non est ille, qui clamat.

51 Fides justificat, quando operatur; sed ipsa non operatur, nisi per charitatem.

52 Omnia alia salutis media continentur in fide, tanquam in suo germine, & semine; sed haec fides non est absque amore & fiducia.

53 Sola charitas christiano modo facit

cit (actiones Christianas) per relationem ad Deum, & Iesum Christum.

54 Sola charitas est, quae Deo loquitur, eam solam Deus audit.

55 Deus non coronat, nisi charitatem; qui currit ex alio impulso, & ex alio motivo, in vanum currit.

56 Deus non remunerat nisi charitatem, quoniam charitas sola Deum honorat.

57 Totum deest peccatori, quando ei deest spes, & non est spes in Deo, ubi non est amor Dei.

58 Nec Deus est, nec religio, ubi non est charitas.

59 Oratio impiorum est novum peccatum, & quod Deus illis concedit, est novum in eos iudicium.

60 Si solus supplicij timor animat poenitentiam, quod haec est magis violenta, eo magis ducit ad desperationem.

61 Timor non nisi manum cohibet, cor autem tandiu peccato addicitur, quantum ab amore justitiae non ducitur.

62 Qui à malo non abstinere, nisi timore poenae, illud committit in corde suo, & jam est reus coram Deo.

63 Baptizatus adhuc est sub lege, sicut Iudaeus, si legem non adimpleat, aut adimpleat ex solo timore.

64 Sub maledicto legis, numquam fit bonum, quia peccatur live faciendo malum, live illud non nisi ob timorem evitando.

65 Moyses, Prophetae, Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo, quod ullum deo dederint filium, cum non effecerint nisi incipia per timorem.

66 Qui vult Deo appropinquare, nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus, nec adducere in istinctum naturalem, aut per timorem, sicuti be-

tia, sed per fidem, & per amorem, ut filij.

67 Timor servilis non sibi repraesentat Deum, nisi ut dominum durum, imperiosum, injustum, intractabilem.

68 Dei bonitas abbreviavit viam salutis claudendo totum in fide & precibus.

69 Fides, usus, augmentum, & premium fidei, totum est donum purae liberalitatis Dei.

70 Numquam Deus affligit innocentes, & afflictionis semper serviunt, vel ad puniendum peccatum, vel ad purificandum peccatorem.

71 Homo ob sui conservationem test se dispensare ab ea lege, quae Deus condidit propter ejus utilitatem.

72 Nota Ecclesiae Christianae quod sit Catholica, comprehendens omnes Angelos Caeli, & omnes Electos, & justos terrae, & omnium saeculorum.

73 Quid est Ecclesia, nisi catus filiorum Dei manentium in ejus sinu, ad optatum in Christo, subsistentium in ejus persona, redemptorum ejus sanguine, viventium ejus spiritu, agentium per ejus gratiam, & expectantium gratiam futuri saeculi.

74 Ecclesia, sive integer Christus incarnatum Verbum habet ut Caput omnes vero Sanctos, ut membra.

75 Ecclesia est unus solus homo compositus ex pluribus membris, quorum Christus est Caput, vita, sententia, & Persona; unus solus homo compositus ex pluribus membris, quorum est sanctificator.

76 Nihil spatium Ecclesia Dei, quia omnes electi & justi omnium saeculorum illam componunt.

77 Qui non ducit vitam dignam filio Dei, & membro Christi cessat in

am, auctoritate Deum pro Patre, & Christo
um pro capite.

78 Separatur quis à Populo electo,
cujus figura fuit Populus Iudaicus, &
Caput est Iesus-Christus, tam non vi-
vendo secundum Evangelium, quam
non credendo Evangelio.

79 Utile, & necessarium est omni tē-
pore, omni loco, & omni personarum
generi studere, & cognoscere spiritum,
pietatem, & mysteria Sacrae Scripturae.

80 Lectio Sacrae Scripturae est pro
omnibus.

81 Obscuritas Sancta Verbi Dei
est laicis ratio dispensandi se ipsos
in lectione.

82 Dies Dominicus à Christianis
sanctificari lectionibus pietatis,
per omnia Sanctarum Scriptura-
rum Damnosum est velle Christianum
hac lectione retrahere.

83 Est ille usio sibi persuadere quod
notitia mysteriorum Religionis nō de-
beat communicari foeminis, lectione
sacrorum librorum. Non ex foemina-
rum simplicitate, sed ex superba viro-
rum scientia, ortus est Scripturarum
abusus, & natae sunt haereses.

84 Abripere è Christianorum ma-
nibus novum Testamentum, seu eis
illud clausum tenere, auferendo eis
modum illud intelligendi, est illis Chri-
sti os obturare.

85 Eripere Christianis lectio-
nem, vanae doctrinae, praesertim Evan-
gelii, & Deum, & Christum, & facere
omnibus, ut patiantur speciem
excommunicationis.

86 Eripere simplici populo hoc so-
licitudinem, iungendi vocem suam voci to-
tae Ecclesiae, est usus contrarius praxi
& intentioni Dei.

87 Modus plenus sapientia, lumine,
& charitate, est dare animabus tempus
portandi cum similitate, & sentiendi
statum peccati, peccandi spiritum poeni-
tentiae, & contritionis, & incipiendi, ad-
minus, satisfacere iustitiae Dei ante-
quam reconcilientur.

88 Ignorans quid sit peccatum, &
vera poenitentia, quando volumus sta-
tim restitui possessioni bonorum illo-
rum, quibus nos peccatum spoliavit, &
derectamus separationis istius ferre
confusionem.

89 Quartus decimus gradus conver-
sionis peccatoris est, quod, cum sit iam
reconciliatus, habet jus assistendi sa-
crificio Ecclesiae.

90 Ecclesia auctoritatem excommu-
nicandi habet, ut eam exercent per pri-
mos Pastores de consensu, saltem praes-
umpto, totius corporis.

91 Excommunicationis iniustae me-
tus, numquam debet nos impedire ab
implendo debito nostro: numquam exi-
mus ab Ecclesia, etiam quando homi-
num nequitia videmur ab ea expulsi,
quando Deo Iesu-Christo, atque ipsi
Ecclesiae per charitatem affixi sumus.

92 Pati potius in pace excommuni-
cationem, & anathema iniustum, quam
prodere veritatem, est imitari Sanctum
Paulum: tantum abest, ut sit erigere se
contra Auctoritatem, aut scindere uni-
tatem.

93 Iesus quandoque sanat vulnera,
quae praecipue Primorum Pastorum festi-
natio infligit, sine ipsius mandato: Ie-
sus restituit, quod ipsi inconsiderato
zelo rescindunt.

94 Nihil pejorem de Ecclesia opi-
nionem ingerit ejus inimicis, quam vi-
sionem illi dominari exerceri supra si-

re, & foveri, & foveri, & foveri
que nec fide, & nec moribus.

Veritates eo deventurunt, ut sint
lingua quasi peregrina plerisque Chris-
tianis, & modus eas praedicandi est ve-
luti idioma incognitum: adeo remotus
est simplicitate Apostolorum, & su-
per communem captum fidelium. Ne-
cessitas advertitur, quod hic defectus
maxime ex signis maxime sensibilibus
Ecclesiae, & ira Dei in filios

95 Deus permittit, ut omnes potes-
tates sint contrariae Praedicatoribus ve-
ritatis, ut ejus victoria attribui non pos-
sit, nisi divinae gratiae.

97 Nimis saepe contingit membra
illa, quae magis sancte, ac magis stricte
unita Ecclesiae sunt, respici, atque trac-
tari tamquam indigna, ut sint in Eccle-
sia, vel tamquam ab ea separata; sed
justus vivit ex fide, & non ex opinio-
ne hominum.

98 Status persecutionis, & poena-
rum, quas quis tolerat, tamquam haere-
ticus, flagitiosus, & impius, ultima ple-
rumque probatio est, & maxime meri-
toria, ut potest, quae facit hominem ma-
gis conformem Iesu-Christo.

99 Pervicacia, praeventio, obstinatio in
nolendo, aut aliquid examinare aut ag-

noscere se tu, & acceptum
tidiè quoad multos in od
id, quod Deus in Ecclesia
in ea esset odor vita
instructiones, sancta
g. bonos viros
mpla, &c.

100 Tempus deplorandum, quo credi-
tur honorari Deus, persequendo credi-
tem ejusque discipulos. Sed veritas
advenit: Haberi, & tractari ho-
tionis Ministris, tamquam hominum, &
indignum omni commercio Deo
tamquam membrum putri, capa-
corripendi omnia in societate
rum, est hominibus pijs moribus
mors terribilior. Frustra qui bla-
ditur de suarum intentione veritate
& zelo quando Religionem, quen-
do flamma, ferroque viros opus,
propria passione est est caecus,
abreptus aliena, propterea nihil
vult examinare. Frequenter timet
sacrificare Deo impium, & faciamus
diabolo Dei servum.

101 Nihil spiritui Dei, & trinitati
Iesu-Christi magis opponitur quam
communia facere juramenta in Eccle-
sia, quia hoc est multiplicare caelo-
nes pejerandi, laqueos tendere firmis,
& idiotis, & efficere ut nomen, & veri-
tas Dei aliquando deserviant cogitationi
impiorum.

Auditis itaque tum voce, tum scripto Nobis exhibitis praefato
allorumque Theologorum suffragijs, divini in primis lu-
finem, publicisque etiam indictis precibus, implorato praesidio;
Propositiones praesertim, tamquam falsas, captiosas, male se-
offensivas, scandalosas, perniciosas, temerarias, Ecclesiae, & e-
neque in Ecclesiam solam, sed etiam in Potestates saeculi co-
impas, blasphemias, suspectas de haeresi, ac haeresim ipsam la-
ticis & hereticis, & schismati faventes, erroneas, haere-
ticas, ac de haeresibus, & schismatibus, & hereticis, &
Joannis Janes, & hereticis, & schismatibus, & hereticis, &

... depreis, conti leatur, manifestè inno vantes, r... vive hac nostra
 ... Constituzione declaramus, d... natus, & plenus... damus.
 78 Sep... us vtriusque sexus Christi li... de dictis Propo...
 ... de... pre... aliter presument, quam in hac eadem Nostra
 ... tursita ut quicumque illas, vel illarum aliquam conjunctim,
 ... defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, a
 ... averit, nisi forsam impugnâdo, Ecclesiasticis cœsuris, alijsq̄ cœtu
 ... rates a jure statutis pœnis ipso facto, absq̄ alia declaratione subje
 79 ... per expressam præfatam Propositionû reprobationem ab...
 ... in librenta nullatenus approbare intendimus, cum præterit
 ... amini plures alias in eo deprehēderimus Propositiones illi
 ... uat ut confirmes, & affines, ijsq̄ que erroribus imbutas
 80 ... ubi nario quodâ, veluti grassantis hodie persecutionis obicere
 ... vnicuique nutriendas, easque falso Christianâ patientiæ nomir
 ... quæ propterea singulatim recensere nimis longū esse duximu
 ... cessarium; ac demum, quod intolerabilius est, sacrum ipsum po
 ... damabiliter viciatum compererimus, & alteri dudū re
 81 ... Gallicæ Montensi in multis conformem: à vulgata vero editi
 ... valorû usu in Ecclesia probata est, atque ab Orthodoxis omnibus
 ... haberi debet, multipliciter discrepantē, & aberrantem, plurimu
 ... exoricos, ac sæpè noxios sensus non sine maxima perversitatem dete
 ... m propterea librum, utpotè per dulces sermone, & benedictione
 82 ... Apulus loquitur, hoc est suo falsa pię institutionis imagine seducendis li
 ... cordibus longè accommodatū, sive p̄missis, sive alio quovis titulo
 ... vbiicumque, & quocumque alio Idiomate, seu quavis edirione, aut ve
 ... tenus impressum, aut imposterū (quod absit) imprimendum, auctori
 ... tenore presentiu i... prohibemus, hac similiter damnamus; quem
 ... etiam alios omnes, & singulos in ejus defensionem tam scripto, qu
 ... editos, seu forsam (quo i Deus avertat) edendos libros, seu libellos e
 83 ... onem, descriptionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Chri
 ... hibe pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto incurre
 ... cariter, & interdiciamus: Datum Romæ apud Sanctam Mariam
 ... catationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo
 ... os ob... September, Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

I. Card. Prodaturus.

F. Oliverius.

... van... ptura,
 ... Deven... ere
 ... facere...
 ... patia... S... gardus.
 ... m excomun...
 86 Eripere simpli...
 ... latium, iungendi voce...
 ... Ecclesiæ, est usus contratu...
 ... & intentioni Dei...

... ioren... pi...
 ... jus in... via...
 ... iure dominatam ex... supra fi...
 ... dem...

of

...
 ...
 ...
 ...

an
in
C
ve
no
S
ge
si
S
V
co
in
no
in
G
m
d
n
b
f
ru
r
a
n
M
Chilipe
&
atium

Small white label with red markings, possibly a library or archival tag.

